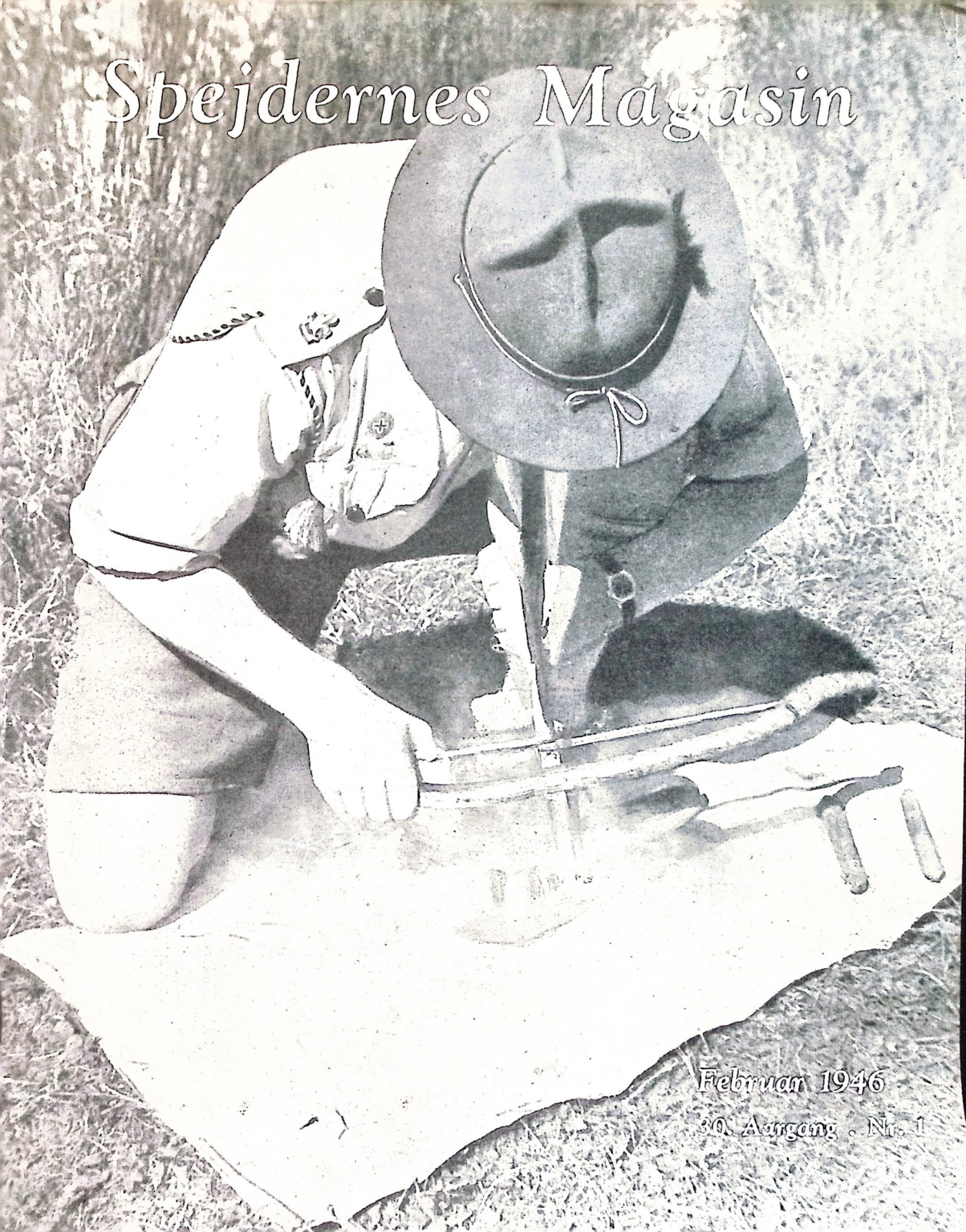

Spejdernes Magasin

Februar 1946

30. Aargang . Nr. 1

VED LEJR- BAALET

SPEJDERNES INTERNATIONALE BRODERSKAB

I November var jeg i London til et Møde i den internationale Spejder-Komité. Vi drøftede, hvorledes Spejderarbejdet atter skulde komme i i Gang i de mange Lande, der var erobret og besat af Tyskerne, og hvor Spejderne var blevet forbudt. Alle disse Steder mangler de Uniformer og Materiel af enhver Slags: Telte, Gryder, Økser, Spader og meget andet. Dette var dog ikke det værste, men det, at de ingen Spejderbøger havde; og det er meget vanskeligt at faa skaffet nu, det er jo paa mange Sprog disse Bøger skal skrives og trykkes. Norge er saa heldig at have faaet norske Spejderbøger, som de canadiske Spejdere har ladet trykke under Krigen for at kunne forære de norske Spejdere dem straks efter Befrielsen.

Men er det end nok saa vanskeligt at faa alt i Gang, vil det dog ikke vare længe, inden Spejderne er fuldt organiseret i disse Lande.

Vi talte ogsaa om Jamboreen. Den kommer til at ligge ca. 70 km Nordvest for Paris ved Floden Seine, et Sted hvor den slaar et Sving og former en Halvø. Paa denne er det, Lejren skal ligge — men dog først i 1947.

B-P's VÆRELSE

Jeg besøgte ogsaa de engelske Spejders Hovedkvarter. Spejderne har deres eget Hus, og Depotet er i Stuen; ganske som vi snart skal have det.. I Huset var der et Værelse, som kaldtes B-P's Værelse, fordi alle de Gaver, som Verdens-Spejderchefen Robert Baden-Powell havde faaet fra Spejderne i fremmede Lande, var udstillet der. Der var saa mange smukke og spændende Ting, at jeg haaber, »Spejdernes Magasin« ved Lejlighed kan bringe nogle Billeder af dem. Hver Lørdag Eftermiddag og Søndag er der stort Besøg af Spejdere og Ulve for at se disse sjældne Ting.

KENDER I SPEJDERE I FREMMEDE LANDE?

Det gør I jo næppe. Men jeres Tropsfører har sikkert fortalt jer om Planen med »Frændetroppene«. Paa denne Maade kan jeres Trop, og alt-

saa I selv, komme i Forbindelse med udenlandske Spejdere. Alle Troppe bør skaffe sig en »Frændetroppe«; det kan I faa megen Glæde af. Jeg ved, hvilken Glæde Troppene i Sydhavs-Divisionen (Lolland-Falster) havde af at staa i Forbindelse med hollandske Spejdere for Krigen. Det førte til, at Troppene besøgte hinanden. Og saadan var det med Absalon Troppe og Ungarn i gamle Dage og mellem københavnske Troppe og Malmø. Helsingør er allerede begyndt at komme sammen med Helsingborg Spejderne.

Tag fat straks i det nye Aar.

1946

skal i Fremtiden huskes paa to Ting. Det var det Aar, vi begyndte med »Frændetroppene«, og det Aar, hvor den store Korpslejr blev holdt. I den maa I se at komme med; det er den største Spejderbegivenhed i vort Korps i de sidste 10 Aar, saa det vil blive en Oplevelse, I vil mindes længe og tale om mange Aar efter, saaledes som vi ældre Spejdere ofte, naar vi er sammen paa Ture eller ved Lejrbaalet, drøfter glade Minder fra de tidligere store Lejre.

Jeg glæder mig til at se Troppene i Lejren til Sommer. Lad os vise Folk, hvad vi duer til i en Lejr, men lad os ogsaa vise dem, at det er en Flok raske, ranke Dreng, og Troppe med Fart, Smeld og Appel i.

»Her kommer jeg,« sagde Klods-Hans, og han saa jo meget morsom ud paa sin Ged og med Træsco i Haanden.

Men »Her kommer vi,« maa være Troppenes Motto, og de skulde gerne se noget anderledes ud end en Samling af Klods-Hansere.

Godt Nytaar og vel mødt i Korpslejren til Sommer.

Glem aldrig, at I er Spejdere!

Ved Distriktet for København og Frederiksbergs Nytaarsparade paa Rosenborg Eksercerplads holdt den fungerende Overpræsident i København Greve Carl Moltke følgende Tale:

Danske Spejdere og Ulveunger!

Ved et Aarsskifte plejer man at se baade tilbage og frem.

Ser vi nu tilbage paa det Aar, der er gaaet, vil vi se, at det indeholdt Afslutningen paa den tungeste Tid vort gamle Fædreland har oplevet. Men var end Tiden tung, saa indeholdt den dog Lyspunkter. Et af disse var Styrkelsen af Sammenholdet.

For Drengene gav Sammenholdet sig Udslag i, at Antallet af Spejdere indenfor dette Korps i København og Frederiksberg steg til over det dobbelte, til 4500.

Udadtil viste Spejderne Sammenhold med det danske Folk gennem Dannelse af Spejdernes Hjelpekorp, gennem Bloddonorkorps og gennem Deltagelse i Indsamlinger til Gavn for dem, der led Nød.

Selv om Landet som Helhed aldrig kom ud for de store Lidelser, kan Spejderne sige, at de gjorde en god Gerning, hvor de kunde, og de fulgte Valgsproget.

De var beredte!

Den Kamp, I var Vidner til her i Landet, var en Kamp for, at de gamle Ideal: Næstekærlighed, Sandhed, Frihed og Retfærdighed atter kunde sidde i Højsædet.

Disse Ideal er danske Ideal, de er kristne Ideal, og de er ogsaa sande Spejderideal.

Lad dem være jeres Ledestjerne i den Tid, der kommer, ikke alene paa Nytaarsdag, men hver eneste Dag og selv for jeres mindste Handlinger.

Med alt, hvad der kommer paa jeres Vej, med et aabent Sind og uden forudfattede Meninger; men lad jer ikke uden videre paavirke af andres Meninger.

Tænk selvstændigt over Tingene og Forholdene og prøv, om de lader sig forene med Idealerne og den sunde Fornuft, og gør de ikke det, saa vær sikker paa, at der er noget galt.

Glem aldrig, at I er Spejdere, hvadenten I har Uniformen paa eller ikke, og glem aldrig senere i Livet, at I har været Spejdere.

Bliv ved med at være Drenge hele Livet og tro ikke, at det er nødvendigt for at blive Voksne eller i det hele taget for at blive noget, at I anlægger nogen Højtidelighed eller Stivhed, det bliver I kun til Grin ved. Respekten for jer, den kommer af sig selv, naar I udfylder jeres Plads i Samfundet.

Du kan ikke paaberaabe dig, at din Far eller

Bedstefar er en stor Mand. Det, som Livet og din Samvittighed vil spørge efter, er, hvordan du selv udnytter dine Evner, og den Dreng, der er født med ringe Evner, men udnytter dem til det yderste, han er en bedre Dreng end han, som havde alle Chancerne, men lod dem gaa uudnyttede bort.

I er Spejdere og Ulveunger, og Folk venter, at netop I skal være det gode Eksempel, som har langt mere Magt end Tale og Skrift, og at netop jeres Handlinger skal bygge op, hvor maa-ske andre har brudt ned. Hver Tanke, hvert Ord, hver Gerning, selv den mindste, sætter sine Spor enten hos andre eller i jeres eget Sind.

Men hvor finder I den Friskhed og Frejdighed, der skal til for at løse jeres Opgaver? Den finder I, som I ved, i Livet i Guds frie Natur.

Ingen Livsglæde er saa stærk og sund, som den I finder under aaben Himmel, hvadenten det er paa Landet eller paa Søen.

Hent Livsglæden der og tag den med ind i jeres daglige Liv.

Danmark har ikke mange Rigdomme, men det har jer. I en Danmarks største Rigdomskilde. Paa jeres Arbejde og Dygtighed beror vor Fremtid.

Men Arbejde og Dygtighed nytter ikke, hvis Aanden i Nationen ikke er den rigtige, og den Aand, I skal tage med, det er netop den I faar som Spejdere. Ingen ordentlig Spejder vil snylte ved en Patruljekonkurrence, og han ved, at det ikke er afgørende, om der bliver lagt Mærke til ham, men om Patruljen bliver fint placeret, og ingen god Spejder vil i en Patruljekonkurrence tænke: »Patruljen klarer sig nok, selv om jeg ikke gør mit bedste«. Og det er netop denne Sammenholdets og Loyalitetens Aand, der findes i enhver god Patrulje, som skal til i Arbejdet for vort gamle Fædreland.

Her gælder det:

*Mig fryder din Ros, din Ære,
mig knuger din Sorg, dit Savn,
hver Glans, hver Plet vil jeg bære
som falder paa Danmarks Navn.*

I Arbejdet for vort Fædreland skal vi alle staa Skulder mod Skulder, og vi skal gøre det med en Spejders Friskhed og Frejdighed.

Lad os være enige om det, og lad os saa raabe et trefoldigt Hurra for Danmark. Det leve!

Carl Moltke.

Med Peter i Hovedrollen!!

Af A. H. BURRAGE — Oversat af Stilk

2. Rungsted Trop holdt sin aarlige Tropsfest, og Spejderne skulde opføre »Under det sorte Flag«, et spændende Sørover-drama.

Peter Mørch syntes, at han burde have spillet Søroverkapitajnen, men da han var den eneste i Troppen, der syntes det, havde han slet ingen Rolle faaet, hvorover han beklagede sig til sin Patruljefører.

»Ja, for Søren,« sagde Georg Hansen, »jeg maa finde et Job til dig.«

»Ole skal være med i Kampsce-nen,« sagde Peter mut. »Og hvis han kan være med, kan jeg ogsaa.«

»Ja, naturligvis,« Patruljeføreren var lidt ked af det, men der var det ved Peter, at hver Gang han prøvede paa at gøre sig nyttig — og det prøvede han ofte — saa var han nærmest i Vejen. Saa fik Georg en lys Idé:

»Ved du hvad? Vi mangler en Brandmand!«

Peter blev henrykt og gik hjem med Forvisningen om, at et umaadeligt Ansvar var blevet betroet ham — mens hans Patruljefører understøttede et Lettelsens Suk over at have faaet ham anbragt paa en Post, hvor han ikke kunde lave Kludder.

Da Peter vaagnede næste Morgen, havde han kun Tanke for eet: at dygtiggøre sig i Brand-slukningens Kunst. Hans Far havde en lang Haveslange, og nogle faa Forsøg med den vilde sikkert være tilstrækkeligt.

»Jeg skal være Brandmand,« meddelte han ved Morgenbordet.

»Nej, tak!« svarede Hr. Mørch fordybet i Morgenavisen.

»Nej, tak!« gentog Peter fornærmet, »det er en stor Ære, at jeg er blevet udvalgt til det!«

»En stor og uventet Ære,« bemærkede hans Storebror.

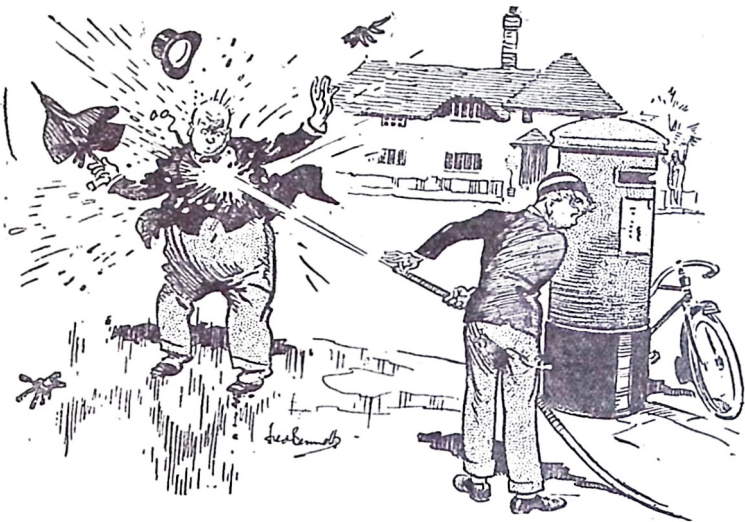
»Hvis der nu gik Ild i Salen,« begyndte Peter ivrigt.

»Det gør der nok ikke,« sagde hans Far.

»Jamen, hvis der nu gør det alligevel, saa....«

»Spis din Havregrød,« sagde Hr. Mørch.

Efter Morgenmaaltidet gik Peter ud i Haven

og skruede Haveslangen paa Vandhanen ved Garagen uden at lægge Mærke til, at gamle Jensen, deres Gartner, luskede omkring i Nærheden og betragtede hans Forehavende med mistænksomme Blikke.

Peter aabnede for Hanen paa Garagemuren i den Tro, at der var lukket for Skruen ved Mundingen, men der var der ikke, og den kraftige Straale, der stod ud, vilde have smadret en Rude i Drivhuset, hvis ikke gamle Jensen havde været imellem.

»Puh! Poj!« spruttede han, og vaklede tilbage i en Mistbænk med Agurker.

»Aah, undskyld!« gispede Peter forbløffet. Han hjalp Jensen ud af Mistbænken og forklarede:

»Jeg er ved at øve mig som Scene-Brandmand.«

»Jeg siger det til din Far!« brølede Jensen og trampede op ad Stien.

Peter sukkede og gik ud mod Plænen for at gøre et nyt Forsøg. Han rettede Slangen mod Huset og aabnede — og opdagede et aabent Sovværelsevindue.

»Naa, for den!« stønnede han og trak sig atter tilbage til Garagen med den Forvisning, at en Brandmands Liv er fuldt af Farer.

Saa greb han sin Cykle og prøvede paa en »hurtig Udrykning«. Han for ud ad Garageporten, smed Cyklen paa Fortovet og drejede paa Hanen ved Mundingen. I det samme kom en ældre Herre med høj Hat og et elskværdigt Ansigtstryk til Syne.

At han kom til Syne var for saa vidt lige-meget, men den stakkels Mand kom samtidig ind i Skudlinien, og det Hyl, han udstødte, overtjede Peter om, at Tiden var inde til at Sprøjterne skulde trække sig tilbage til Brandstationen.

Med forbløffende Hurtighed lagde han Slangen paa Plads og gik op for at læse Lektier. Nede fra Hallen lød Pigens Stemme op til ham: »Fru Mørch, Sengen i Peters Værelse er pjaskvaad.«

»Hvad siger De!« udbød Fru Mørch, for en Gangs Skyld virkelig forbauset. Peter forsøgte at koncentrere sig om Slaget ved Svold, men et Øjeblik efter kaldte hans Far ham ned. Der stod den ældre Herre, drivende af Væde og kogende af Raseri.

»Maa jeg saa bede om en Forklaring!« sagde Hr. Mørch.

Peter tilstod alt, men fremførte til sin Undskyldning, at en Spejder ikke kan paatage sig et saa vanskeligt Hverv som Brandmand uden at øve sig, og da Hr. Berg af Naturen var godmodig og desuden selv havde været Tropsfører i 1910, tilgav han hurtigt, hvorpaa Peter forærede ham en Fribillet, og Hr. Mørch indbød ham til at komme med hjem og spise efter Festen. Og Freden var genoprettet.

Salen var overfyldt. Tæppet skulde lige til at gaa op for »Under det sorte Flag«, og Peter stod i Kulissen med Slangen parat, for tykke Ole skulde skyde Fyrværkeri af i Kampscenen, og Peter var sikker paa, at der vilde blive Brug for ham.

Scenen forestillede en Kahyt med to Koojer og en Kanonport i Baggrunden, og bag Scenen stod Ole Olsen, som skulde tænde Rødlis og affyre Kanonslag under Kampen.

Patuljeføreren, der spillere Sørøverkaptajn, havde lovet at tage Kanonslagene med, og nu kunde tykke Ole ikke finde dem. Hele Familien Olsen inclusive samtlige Fætre og Kusiner og en Bedstemor paa 87 var troppet op for at se Tykkes Heltedåd.

Saa kom det store Øjeblik, da Slaget skulde begynde. Peter, der gik rundt bag Scenen og spejdede efter Ild, traf Ole, der ledte fortvivlet efter Fyrværkerisagerne.

»Georg har dem et eller andet Sted,« hviskede Tykke arrigt.

Georg stod paa Scenen og var ved at fortælle Publikum, at nu skulde han give den eenbenede Jack Rippleton det glatte Lag af sine 92 Kanonmundinger, og gennem Koojet saa man Peter og Ole skændes voldsomt. Pludselig opdagede Peter, at Sørøverkaptajnen stod lige foran ham, og trak ham i Frakken og hviskede tydeligt:

»Georg, Georg, Kanonslagene!«

»Se der!« udbød Fru Mørch paa første Række stolt. »Der er Peter!«

»Skrup af, dit Kæmpefjols!« hvæsede Georg rasende.

Peter trak sig tilbage og hjalp tykke Ole med at lede efter Kanonslagene, som skulde have ligget parat bag Scenen. De skulde lige til at opgive at søge mere, da Tykke stak Haanden i Lommen efter sit Lommeterklæde, og der var Kanonslagene!

»Fæ!« sagde Peter bare og gik tilbage til sin Slange.

Slaget begyndte. Rødlisene flammede, Røgen

væltede ind i Kahytten, og Fru Mørch klyngede sig til Hr. Mørch, naar Kanonerne dundrede.

Peter, der stod og surmulede over at være blevet kaldt »Kæmpefjols« i hele Salens Paahor, vaagnede pludselig op. Han saa tykke Rogsgry vælde frem og mærkede Brandlugt og handlede øjeblikkelig.

Han drejede op for Hanen og for om bag Scenen, sprøjtede voldsomt ind i Røgen. Tykke Ole, der stod med det sidste Kanonslag i Haanden, blev ramt af Straalen og trimlede baglæns gennem Papirskulissen ind paa Scenen. Der opstod vild Forvirring, og Tropsføreren kom farende og greb Peter i Tørklædet og trak ham væk. Ingen af dem lagde Mærke til, at Slangen var rettet mod et af Koojerne, og en Strom af Vand for hen over Scenen og ramte forreste Række.

Fru Mørch slog sin Paraply op, og Hr. Berg krob ned under Stolen.

Tæppet gik ned, og Tropsassistenten kom frem og raabte, at der ikke var nogen Fare paa Færde. Publikum blev beroliget, og Spillet fortsattes.

Peter blev trukket ud i Paaklædningsværelset. »Jamen, jamen,« stammede han, »jeg saa Rog og mærkede Brandlugt...«

»Hvad er det, du staar og vrøvler om?« spurgte Tropsføreren og rystede sig som en vaad Hund.

»Jeg stod ved Hanen, som Georg havde sagt,« begyndte Peter.

»Hvorfor i Alverden blev du ikke staaende der?«

»Jamen jeg saa Ild, og lugtede Brand, og saa troede jeg...«

»Det var jo Fyrværkeri, dit Fæ!«

»Det var der ingen, der fortalte mig,« mumlede Peter nedtrykt, »og hvis hele Huset var brændt ned, og alle Menneskene brændt ihjel, hvad mon de saa vilde have sagt?«

»De vilde næppe have sagt noget, naar de var brændt ihjel,« sagde Tropsføreren fattet, »jeg tror, du hellere maa fortsætte din Brandvagt-tjeneste ude paa Trappen.«

— — —

Peter sad i Halvmørket paa Trappen og tænkte.

»Jeg saa Rog, og der var Ild, og der lugtede af Brand,« mumlede han, mens han for tyvende Gang gennemgik Aftenens Begivenheder.

Mens han sad der, kom Hr. Berg, endnu en Smule fugtig efter Soslaget, ud fra Salen, hvor man var midt i sidste Akt. Han listede forbi Garderoben hen til Billetkontoret, hvor Aftenens Indtægt laa, og kigede ind gennem Noglehullet. Saa saa' han sig hastigt omkring uden at opdage Peter, der krob sammen paa Trappen og stirrede paa ham. Og med uendelig Forsigtighed trykkede han Haandtaget ned og gled indenfor.

Der gik et halvt Minut, saa kom Hr. Berg atter ud. Han stjal sig over til Salen og gik ind igen.

Hvad havde han at lave i Billetkontoret? Hvorfor havde han listet derhen og tilbage? Peter nærmede ingen Tvivl. Han havde stjalet af Pengene, maaske endda tomt Kassen! Selv om han saa ud som en særdeles respektabel Herre, maatte han være en lumsk Kassebedrover. Folk i hans Alder sniger sig ikke rundt i Billetkontorer bare for Sportens Skyld.

Tropsføreren maatte advares! Men Peter, der havde sin Brandsucces i frisk Erindring, ønskede ikke at gøre sig mere bemærket den Aften ved at

novra - hvor fortsætter den

foraarsage Hr. Bergs dramatiske Anholdelse i alles Paasyn. Og efter et Øjeblik Overvejelse fik han en Idé.

Han rev et Stykke Papir ud af den Spejder altid har i Notesbog, som en Lommen, og prentede med Blyant følgende:

»Hr. Mørchs Gæst har været i Billetkontoret!

Det mystiske X.«

Dette Budskab satte han fast med en Tegnestift paa Døren til Billetkontoret og gik hjem, netop som bragende Klapsalver forkyndte, at Stykket var forbi.

Det første Fru Mørch sagde til sin Søn, da hun kom hjem, var:

»Men Peter, sikke du dog kan spille Komedie. Du spiller jo ganske naturligt!«

»Ja, bravo! Bravo, unge Mand!« buldrede Hr. Berg og klappede Peter paa Skulderen.

Peter lo ved sig selv. Banditten var i Fælden.

Mens de spiste holdt Peter Øje med Gæsten. Han skulde ikke faa Lov at undslippe med Moneterne!

»Det skulde vel forestille, at Vandet strømmede ind gennem et Hul i Skibet, ikke?« spurgte Fru Mørch. »Men hvorfor kom du frem i Køøjet, og hvorfor faldt den klodsede tykke Dreng gennem Bagtæppet?«

»Maa ikke tale med Mad i Munden,« brummede Peter og rødmede.

»Og hvorfor blev du ikke fremkaldt efter Stykket?« sagde Fru Mørch misfornøjet. »Georg Hansen og alle de andre masede sig frem. Du maa ikke være saa tilbageholdende, Peter.«

Peter var nu saa rød som en Postkasse. Han sad ved Siden af Hr. Berg og var parat til at gribe ham, hvis han søgte at undslippe.

»Ja, du er jo en hel Skuespiller,« sagde Hr. Berg og trak sin Tegnebog frem; »det skal du have en Dusør for.«

Det var en Femkroneseddel. Peter tøvede et Øjeblik.

»Mange Tak,« sagde han koldt, »men jeg modtager kun Penge, jeg har fortjent.« Han vilde ikke modtage Penge af saadan en Slubbet.

Hr. Mørch saa ud, som om han havde faaet et Strygejern i Hovedet, men fattede sig.

»Naa, tag den nu!« sagde Hr. Berg venligt, »det er jo bare en lille Gave.«

»Petermand, det maa du virkelig ikke sige Nej til,« trængte Fru Mørch paa.

»Jeg kan ikke modtage den,« sagde Peter desperat. »I vil nok forstaa Grunden senere.« Han haabede inderligt, at Tropsføreren eller Politiet vilde dukke op og arrestere Hr. Berg.

»Han tror nok, jeg har stjaalet Penegene!« sagde Hr. Berg og lo drøgende.

»Lad nu være med at være dum, Peter,« sagde Fru Mørch og spekulerede paa, om Drengen mon var syg.

»Jeg vil helst være fri,« jamrede Peter.

Hr. Berg rynkede Panden:

»Maa jeg spørge, hvad er der i Vejen med mine Penge?«

»Der er ikke noget i Vejen med Deres Penge,« sagde Peter snedigt.

»Naa, ja, hvis du ikke vil have den Femmer, saa kan du lade være.« Og Hr. Berg stak Sedlen tilbage i Tegnebogen.

Hr. Mørch var meget vred. Han sendte Sønnen i Seng, netop som Peter skulde til at organisere sit tredje Stykke Lagkage.

»Jeg tror, den stakkels Dreng har haft alt for meget at gøre i de sidste Dage,« sagde Fru Mørch bekymret. Det, at Peter havde nægtet at modtage en Femmer, var meget foruroligende, og hun syntes heller ikke om det underlige Blik,

Kender du ham?

naa - der kom jeg vist for langt! Se op!

Peter Ulveunge prøver alle Tricks for at komme med i Korpsleiren, men den gaar ikke,

— han maa nøjes med at være Publikum.

Peter havde sendt Hr. Berg. Overanstrengte og meget flittige Dreng kan faa Hjernebetændelse, men da Peter omhyggeligt undgik disse Farer, var Sagen aldeles uforstaaelig.

Peter gik ikke i Seng. Han vilde ikke lade Forbryderen undslippe. Han holdt Vagt uden for Døren, og forvissede sig af og til gennem Nøglehullet om, at Hr. Berg ikke smuttede ud ad en Bagvej.

I Mellemtiden vakte Tropsførereren stor Forbavselse henne i Teatersalen ved at erklære, at Kassen ikke stemte.

»Jeg talte Pengene op, lige efter at Stykket var begyndt,« sagde han, »og skrev Beløbet op. Nu passer det ikke.«

»Har du set denne her?« spurgte Patruljeførereren Georg og viste ham Peters Seddel paa Døren.

»Det var da mærkeligt! — Men jeg maa vel hellere gaa hen til Hr. Mørch og snakke lidt med hans Gæst.«

Tropsførereren ventede ikke for at finde ud af, hvem det mystiske X var. Han gik lige hen til

Mørchs og blev vist ind i Stuen. Peter genoptog sin Lyttepost ved Nøglehullet, saa snart Døren var lukket.

»Et dejligt Stykke!« kvadrede Fru Mørch henrykt, »jeg havde aldrig troet, at Peter kunde spille Komedie.«

Tropsførereren smilede blegt og sagde saa høfligt:

»Ja, det var et overordentligt livligt Optrin!«

»Ikke een Dreng blandt tusind kunde have spillet Peters Rolle!« mente den stolte Fru Mørch.

»Nej, det har De saamænd Ret i,« tænkte Tropsførereren, og vendte sig til Hr. Berg:

»De var jo ogsaa derhenne, ikke sandt?«

»Jo, og jeg morede mig udmærket,« lo Hr. Berg.

»Men De forlod vist Deres Plads, lidt før Stykket var forbi, ikke?«

»Naa, naa jo, jo det gjorde jeg....«

»Undskyld jeg spørger, men var De ikke ude i Billetkontoret?«

Hr. Berg gispede. Han rejste sig halvt op og saa sig forvirret omkring. Uden for Døren hvi-

fortsættes Side 15

Boy Scouts' International Committee

I ser fra venstre:

Sir Alfred Pickford,
England.

General Lafont, Frankrig.

Dr. James E. West, U.S.A.

Den engelske Konge.

Prins Gustaf Adolf, Sverige.

Oberst Wilson, Direktør for

Det Internationale Bureau.

Lord Rowallan, Spejderchef

for det britiske Imperium.

Ove Holm.

Lord Hampton, England.

Den internationale Spejderbevægelse ledes af en Komité — »Boy Scouts' International Committee« — som bestaar af 9 Mand og en Præsident. Præsidenten er Prins Gustaf Adolf af Sverige, og de ni Medlemmer er fra følgende Lande: Britiske Imperium 2, U.S.A. 1, Norge 1, Frankrig 1, Schweiz 1, Ungarn 1, Polen 1, Danmark 1 og som I ser paa Billedet er dette Ove.

Paa det Møde, som holdtes i London i November 1945, kunde Medlemmerne fra Norge, Schweiz, Polen og Ungarn ikke komme til Stede.

Den internationale Komité mødes engang imellem, men det daglige Arbejde ledes af »Det internationale Kontor« i London, hvis Direktør er Oberst J. Wilson, den tidligere Leder af den internationale Forertræning paa Gil-

well Park lidt uden for London.

Under Mødet i London blev Komiteen modtaget af den engelske Konge paa Buckingham Palace — det er hans store Slot i London. Foruden Komiteens Medlemmer var Oberst Wilson og Spejderchefen for det engelske Imperium, Lord Rowallan, ogsaa mødt. I kan vist se paa Billedet, at han er Skotte; han har Skørt — »kilts« — paa.

PINDSVINET

- et Dyr jeg kan li'

En flittig Mand har engang talt, hvor mange Pigge han havde og naaede til det imponerende Tal af 15,793 — du kan jo selv tælle efter, om det passer! Piggene er ikke andet end omdannede Haar, der sidder i en mægtigt udviklet Hudmuskelsæk, der dækker Ryg og Isse som en hel Kappe. Ved Roden er hver Pig stærkt indsnævret og ret bøjjelig, saa at den giver efter for Tryk og bøjer til Siden i Stedet for at blive presset ind i Huden. Derfor tager et Pindsvin ikke Skade af at falde ned paa Ryggen selv fra ret anseelige Højder, og man har set flere Eksempler paa, at han har styrtet sig ud over en stejl Skrænt for at undslippe en farlig Modstander.

Er du heldig, kan du en Dag komme over hele Pindsvinefamilien. Forrest marcherer Mutter, og bagefter kommer paa Række og Rad rokkende hendes haabefulde Afkom, der allerede efter en Maanedes Forløb er en tro Kopi af Forældrene. Allerede ved Fødslen er Ungerne piggede, men heldigvis for Moderen er Piggene ganske bløde og ligger glat hen langs Rygen; en nyfødt Pindgris er kun 5 cm lang og naturligvis blind; først efter godt to Ugers Forløb aabner Øjnene sig, men allerede længe inden kan Grisene kravle omkring i Reden.

Naar man lagttager Pindsvinet, saaledes som han i Skumringen tofler rundt og med lige stor Sindsilgevægt æder slimede Regnorme og klamme Frøer, kunde man let faa det Indtryk, at han var Verdens mest flegmatiske Skabning, der tog alt med en knusende Ro og aldrig indlod sig paa hasarderede Eventyr. Men som du sikkert har hørt, hænder det ikke saa sjældent, at han indlader sig i Kamp med vor hjemlige Giftslange, den zigzagstribede Hugorm, og Sejren er i alle de Tilfælde, hvor en saadan Dyst er blevet lagttaget, tilfaldet Pindsvinet.

Hvorledes foregaar nu en saadan Kamp mellem to saa velbeskyttede Dyr?

Den første Fase kendetegnes ved den væbnede Neutralitet. Hugormen ligger sammenrullet med det lurende, trekantede Hoved parat til lynsnart Udfald. Pindsvinet paa sin Side kredser tilsyneladende fuldkommen uinteressert rundt om Hugormen og trækker langsomt nærmere. Pludselig foretager Hugormen et fantastisk hurtigt Anfald mod Pindsvinets Tryne. Men vor piggede Ven har været Slangen en Tand for hurtig. Ufatelig hurtigt har han rejst sine Pandeplgge, saa det bliver i disse, at Hugormens Hoved rammer med frygtelig Kraft, saa at den bagefter med et Ryk maa befri sine spiddede Køber.

Fra nu af overgaar Initiativet til Pindsvinet. I smaa hoppende Sæt rykker han ind paa den let chokerede Hugorm, mens Piggene stritter truende ud mod Fjenden, som Kanonerne fra en Krigstank. Med uimodstaaelig Kraft ruller Tanken nu ind over Hugormen bagfra, mens denne

fortsættes Side 12

Kender du det at sidde i Skumringstiden ude i et Lysthus eller ligge i et Telt tæt op til et Skovbryn og saa pludselig høre en svag Puslen, der efterhaanden vokser til en Trasken og Snasken og Gnaeksn, til en Pusten og Stønnen, saa man mest af alt venter, at det er en Ræv eller Grævling eller et endnu voldsommere Dyr, der er paa Spil? Og saa er det kun ham, Pindsvinet, det hyggeligste og mest sindsilgevægtige af alle Danmarks dejlige, vilde Dyr.

Forholder man sig musestille, kan han komme ganske nær, for han opdager, at ikke alt er, som det skal være. De smaa, kulsorte Glasperleøjne ser nemlig ikke særlig godt, og oftest er han saa optaget af sin Snusen efter Snegle og Orme, at han slet ikke sanser andet. Endnu ivrigere er han, naar man en sjælden Gang træffer ham sammen med sin Kone. Ustandselig spadserer han rundt om sin Elskede og støder og puster af bare Kærlighed til hende fra alle Sider, mens hun stadig gør Front mod ham for at modtage hans Kærtgen.

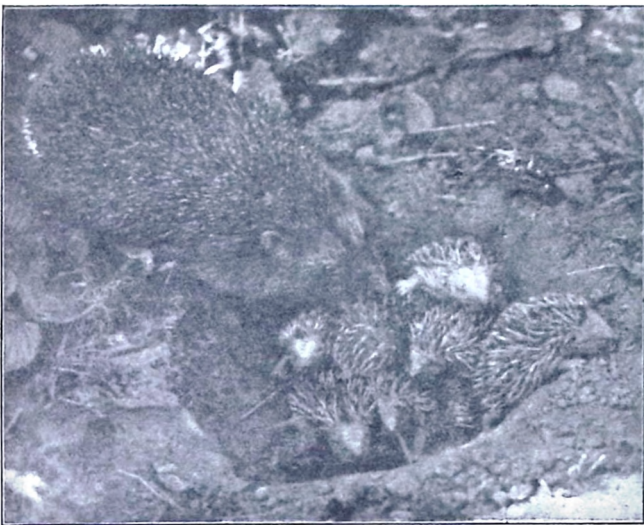
Nu er han kommet ganske tæt ind paa dig, og du har længe nok mere dig over hans sorgløse Snusen omkring. Du foretager en Bevægelse, og hurtigere end Lynet har han rullet sig sammen til en Kugle med alle de brunbrogede Pigge stikkende advarende ud til Siderne. Nu gælder det om at have Taalmodighed, for længe bliver han liggende i denne Pindsvinestilling — et efterhaanden berømt Ord! — og først naar han er sikker paa, at alt igen aander Fred og Ro, ruller han sig helt ud og sjokker hurtigst muligt bort fra det farlige Sted.

(Fortsat fra Side 8)

Gang paa Gang hugger imod de ubarmhjertige Pigge i blindt Raseri. Med en uhyggelig knasende Lyd bider Pindsvinet til ved Haleroden og fortsætter sine dødbringende Bid hele Vejen op langs Ryggen. Nu er der kun tilbage at nedsvælge den døde Hugorm, og dette sker uden smaaligt Hensyn til Giftkirtler og lignende Djævelskab.

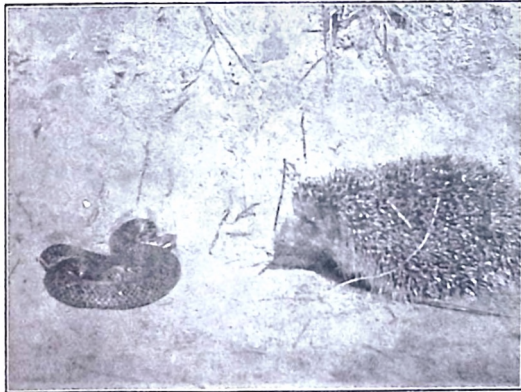
Det er ikke altid, at han garderer sig mod Hugormens Bid, men tilsyneladende generer et enkelt Hug ham ikke det bitterste — ogsaa i disse Tilfælde er Kampen endt med Hugormens totale Udslettelse! Ved Forsøg har man godtgjort, at Pindsvinet er 3000 Gange saa modstandsdygtig som Mennesker over for Giften fra en bestemt Billeart.

Det er jo desværre kun de færreste af os, der faar den Chance at overvære en saadan Holmgang, men har vi Øjnene med os, vil vi ofte i Aftentimerne kunne møde et Pindsvin, i hvis Selskab man kan tilbringe mange og udbytterige Timer. Endnu varer det dog nogen Tid, førend den viser sig uden for den Bolig, den har valgt for Vinteren, — først naar Varmen

og Sulten atter indfinder sig, kommer den frem i Dagslyset.

Torben Wolff.

God Læreplads for interesseret Spejder

Spejder i Alderen 14—16 Aar antages. Løn 100—125 Kr. om Maaneden. Henvendelse til Det Danske Spejderkorps Depot, Fiolstræde 19, København K.

Pennevenner

Vi har en Del Adresser liggende paa udenlandske Spejdere, der gerne vil i Forbindelse med danske Spejdere: Hollandsk Tropsfører, 25 Aar, Frimærkesamler; hollandsk Fører, 20 Aar, Lærerstuderende; hollandsk Rovertrop; disse the var engelsk-skrivende. To er tyskskrivende: hollandsk kvindelig Fører, 19 Aar; hollandsk Trops-assistent, 20 Aar. En Ulveflokk i Canada vil gerne i Forbindelse med en af vore Flokke. Ligeledes har vi et Par norske Adresser liggende.

Skriv til Korpskontoret med Tropsfø-rens Anbefaling paa Brevet. Husk at op-give Navn og Adresse samt Alder.

Huipp!

Ud og hente
Pennervenner!
— kras, kras

Til Korpslejr paa

Lejrens Bmærke

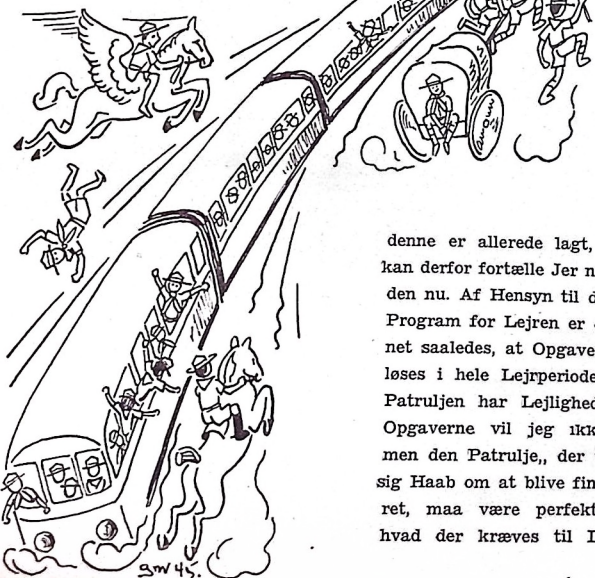
Lejrens Vartegn bliver en stor Totempæl, der bliver rejst midt paa Lejrpladsen af samme Udseende som Tegningen paa Lejrsparemærkerne.

Selve Totempælen symboliserer det primitive Liv indenfor Spejderkorpsen; Geviret og Fuglen at Lejren finder Sted i umiddelbar Tilslutning til Dyrehaven og det grønne ved Pælens Fod symboliserer Ermelunden.

★

Lejrsparemærker

er nu udsendt til din Tropsfører, hos hvem du kan købe dem for 1 Krone pr. Stk. Hos ham faar du ogsaa et Hefte til at

klistre Mærkerne ind i, saa nu gælder det om at komme i Gang med at spare sammen. Hvis du af en eller anden Grund bliver forhindret i at deltage, vil du kunne faa Mærkerne godtgjort gennem din Tropsfører.

★

Patruljekonkurrencen

Jeg har fortalt Jer, at der vil blive en stor Konkurrence for samtlige Patruljer. Planerne for

Klasses Proven samt Duelighedstegnene.

Det vil være klogt af Jer allerede nu at fordele Opgaverne mellem Jer, saaledes at I hver faar et Duelighedstegn som Speciale, for paa den Maade vil Patruljen kunne beherske langt flere Færdigheder, end I hver for sig vil være i Stand til.

Det vil selvsagt være en stor Ære at blive placeret i en Konkurrence mellem alle Landets Patruljer, saa det gælder om at hænge i, i de Maaneder, der er tilbage. Men foruden Patruljekonkurrencen bliver der en

Lejrsporskonkurrence

mellem alle de deltagende Troppe. At dømme efter de fi-

Alle Mand af Hús!

Haandbold og Tovtrækning

Alle de Troppe, der har Lyst, kan stille et eller flere Hold til Konkurrencen i Haandbold og Tovtrækning. Holdets Gennemsnitsalder maa ikke være over 15 Aar, og ingen Deltager maa være fyldt 17 Aar d. 27. Juli 1946.

»Zuluhytter« paa Ermelundsletten 1935.

faa ordnet en Udflugt til Kulen, og det kan nu siges at være sikret, at alle Deltagerne kommer paa en stor Tur med Skib fra Klampenborg til Kulen.

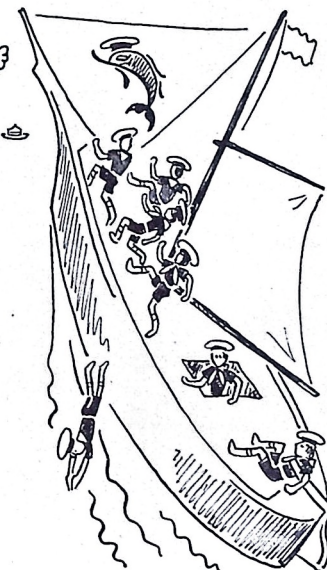
Paa Gensyn til Sommer!

[Signature]

Udflugter

Alle Deltagerne vil komme paa en Tur til Nordsjælland med Besøg enten paa Kronborg eller Frederiksborg Slot, og naturligvis vil der blive en stor Københavnerdag med Besøg paa store Virksomheder og meget andet, og til Slut en stor Spejderaften i Tivoli. Vi har ført forskellige Forhandlinger for at

★

Ulvenes Sider

Kan du skrive?

saa kan du ogsaa
lære at tegne

Saadan kan du begynde.

Enhver Ulveunge skulde lære at tegne, for det kan ikke bare være meget nyttigt at kunne, men det er ogsaa vældig sjovt.

Du vilde blive forbavset, hvis du vidste, hvor rart det er, naar man kommer hjem fra en god Tur, og man saa har tegnet mange smaa Tegnninger i en lille særlig Bog — sjældne Blade, Træer, eller maaske en Hare, der sidder og gumler.

Det er ikke svært at tegne, men det er ligesom med de fleste andre Ting: Man maa øve sig. Den eneste Maade at lære at tegne paa, er ved at tegne! Faa fat i en lille Bog, som du kan lave et Par Tegnninger i hver Dag.

Du maa sørge for, at Blyanten er spids — den maa ikke være for haard (Viking Nr. 1 er god), og tegn først med ganske svage Streger — saa kan du bagefter trække de rigtige Streger tydeligere op.

I Begyndelsen er det bedst at nøjes med at tegne lette Ting, en Bog, et Skab eller nogle Hoveder som dem, du ser paa denne Side. Du skal kun trække Opridsene op, og først naar du er helt dygtig til det, skal du begynde at tænke paa Skyggerne (selv rigtige Tegnere synes tit, at det er svært at lægge rigtige Skygger!).

Naar du begynder at tegne Mennesker, saa begynd med Tændstikmænd, og fortsæt med dem, indtil du kan faa dem til at gaa rigtigt, og til at staa, sidde og løbe rigtigt. Naar det er i Oren,

saa kan du »give dem Toj paa«, saadan som du ser det paa ham, der løber her. Nu er det paa Tide, at du rigtig begynder at lægge Mærke til Folk — hvordan deres Ansigtsudtryk er, naar de er alvorlige, naar de smiler eller er gale. Og du maa lægge Mærke til Folderne i deres Klæder og flere andre smaa Ting, som er meget vigtige, naar du skal fæste dem paa Papiret.

De fleste Ansigter er ægformede (ovale), og det er slet ikke saa svært at give dem udtryksfulde Ansigter — se bare paa dem ovenfor. Du kan selv prøve dig videre frem med andre Muligheder — Haaret kan være strittende, glat Haar med Skilning eller krollet — og Ørene! og Øjne og Næse og Rundbuekinder!

Den mest almindelige Begynderfejl er at give Menneskene for korte Arme og Ben. Prøv at lægge Mærke til, hvor langt ned Armene gaar, og hvor lange Benene er, næste Gang du er til Flokmode. Den bedste Maade at lære at tegne Arme og Ben i rigtig Størrelse er at lave Tændstikmænd, indtil du er helt slikker paa, hvor lange Arme og Ben skal være.

Og faa saa fat i noget Papir, og lad os saa se, hvad du kan lave.

Sesam.

Hvad skal man tro?

Fredrik er en meget vaagen og omhyggelig Elev i første Klasse. Forleden Dag er han meget misfornøjet, da han kommer hjem fra Skole: »I Gaar sagde Læreren, at $5+2$ var lig med 7, og i Dag sagde han, at $4+3$ er lig med 7. Hvad skal man saa egentlig tro?«

Fastelavn, er mit Navn....

Ja, saadan kan man altsaa ogsaa se ud til Fastelavn.

Hir, hir, hir!

han er nu ej saa kløgtig ham Frederik derovre.

Hus i Brand!

Sommetider har jeg nogen underlige Drømme. Tit er det fra Soldaterlivet, — jeg har forkert Uniform paa, eller kommer for sent til Appel — men ofte er de sjove. Som nu denne her.

Jeg overværede en Forestilling med Spejdere m. m. Der blev en Pause, og Konferencieren bad to Piger om at underholde Publikum saalænge. De kom ind i et Par gammeldags Dragter, stillede sig op paa hver sin Taburet, og følgende Dialog udsplilede sig: Forleden Dag gik der Ild i et Hus.

Hvad var det for et Hus?
Aah, det var et ganske almindeligt Hus.

Hvor gik den ind?
Hvadbeha'er Hvor den gik ind?
Ja, den maa vel være gaaet ind et Sted!

Naa-aah, Ja, der udbød altsaa Ild i Huset.

Hvad sagde den?

Hvad den sagde?

Ja. Den udbød vel noget?
A-arh. Huset brændte altsaa.

Men det regnede heldigvis. Hvordan kan et Hus regne? Det var Regnen, der regnede!

Hvor stammer Kuglerne fra?

Hvorfor siger du »heldigvis«?
Fordi den hjalp med til at slukke Ilden.
Hjalp hvem?
Hjalp de Folk, der fik Ilden slukket.
Hvem fik de til at slukke den?
De bekæmpede den.
Hvor ved du alt det fra?
Det fortalte min Tante mig.
Lyver din Tante lige saa meget som du?
Nej. Jeg mener Jo. — Nej!
Jeg vaagnede leende op.

Sidenhen tænkte jeg paa, at to Spejdere kunde gøre lidt mere ud af dette Optrin og saa lade det løbe af Stabelen ved et Lejrbaal.

(Efter B.-P.)

Du har sikkert tit set de Kugler, som man mange Steder har paa Portsejlerne, men ved du, hvad de betyder? — Ja, du tror det maaske ikke, men de stammer fra den Gang, vore Forfædre var Menneskekødere; de satte Ofrenes Hjerneskalder op foran deres Hytter. Endnu den Dag i Dag kan man finde Landsbyer i Afrika, hvor man bedømmer en Beboers Tapperhed efter, hvor mange Hjerneskalder, han har kunnet anbringe foran sin Hytte.

Kender du ham?

»5 $\frac{1}{2}$ Maaned er nu en lang Tid at vente.«

Ved Nytaar 1946

Ved Overtagelsen af Søspejderledelsen bringer jeg herved en Hilsen til alle Søspejdere, idet jeg lægger Jer vor tidligere Søspejderleders Afskedsord paa Sinde de 3 store S'er: Spejderaand, Somandsskab og Sammenhold.

Nu staar vi foran det nye Aar, og det vil da være rimeligt at vi gør vore Overvejelser for Tilrettelæggelsen af det Søspejderarbejde, der ikke alene skal bære Troppene videre, men som ogsaa skal blive grundlæggende for enhver af jer for Resten af Livet. Og der er meget, der skal rettes paa Kursen, nu, efter disse saa mærkelige Aar, hvor Begrebet Moral ikke altid har været i lige høj Kurs.

Formaalet med hele vor Opdragelse er paa Spejderlovens Bud og efter det givne Spejderløfte at arbejde for at gøre os til værdige og dygtige Borgere i vort Land.

Der er lært meget i de forløbne Aar — og ogsaa at hele vor Indsats maa gøres, for at Danmark fortsat kan leve som et frit demokratisk Samfund i Ordets bedste Betydning. Vi kan ikke lægge os til Hvile nu, tværtimod, nu skal vi for Alvor arbejde paa at forme os til engang at kunne blive taktsomme, selvstændige og modne Mandfolk, og vi husker, hvad B. P. lærte: »Der ligger en Trusel for ethvert Demokrati i enhver Mand, som ikke vil tænke og ikke har lært at tænke. Verden kan nok sikres Demokratiet, men Demokratiet vil aldrig blive et Gode for Verden, før den aandelige Drivert er reddet i Land.«

Søspejdere! Igennem Søspejderarbejdet har I de allerbedste Betingelser for at kunne styrke Jeres Karakter, Vilje og Selvrespekt; lær Søens Gerning at kende til Bunds, og lær andre at respektere den. Danmarks Fremtid ligger paa Havet i Forbindelse med Foretagsomhed og Energi hjemme, vore Somands Indsats under de sidste Krige maa aldrig glemmes, saalidt som alle de, der forstod: »Kæmp for alt, hvad du har kært, dø om saa det gælder, da er Livet ej saa svært, Døden ikke heller.«

Kil nu paa, Drengene, godt Nytaar og »god Vinde«.

Thorkel Bjerre.

Lidt om Sejlads

Nogle Mennesker tror, at det: at sejle, blot bestaar i at hejse Sejlene og tage Rorpenden i Haanden, saa gaar Resten »af sig selv«. Har man først haft Lejlighed til at prøve det, vil man sikkert have opdaget, at slet saa lige til, er det ikke. Det kræver et grundigt Kendskab til Fartøjet og

de Virkemidler, der tjener til at drive det frem og styre det, til dets »Maade at opføre sig paa« under vekslende Forhold, til de Situationer, der kan opstaa under Sejladsen og de forskellige Maader, hvorpaa man kan klare dem. Meget af dette kan man kun klare ved Øvelse og Erfaring, men den praktiske Tilsegnelse kan i mange Tilfælde gøres lettere og sikrere, hvis man har en vis teoretisk Viden, som faar en til at forstaa, hvad det er, man foretager sig, og hvorfor man gør det netop saadan. I denne og de følgende Artikler skal behandles visse elementære Forhold vedrørende Sejlads. Det siger sig selv, at nogen udtømmende Fremstilling kan det ikke blive — saa vilde det jo blive en hele Haandbog i Somandsskab, og det er »Magasinet« Spalter jo ikke beregnet til. Men kan de tjene til at stimulere Interessen hos Søspejdere (og andre sejlinteresserede Spejdere) for at skaffe sig et mere indgaaende Kendskab til den Sport, de dyrker, er Hensigten naet.

Rorets Virkning under Fremdrift

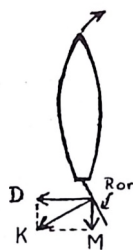

Fig. 1.

Hvorfor ændrer Fartøjet Kurs, naar man giver Ror? En Betragtning af Fig. 1 vil gøre det let forstaaeligt. Figuren forestiller et Fartøj, som under Fart fremad lægger Roret til Styrbord. Det vil let forstaaes, at Vandet vil udøve et større Tryk paa Rorets styrbords Side, end paa det bagbords Side. Den samlede Virkning af de forskellige Tryk kan vi tænke os repræsenteret ved Kraften K^*), der virker paa Rorfladen og staar vinkelret paa denne. K kan nu erstattes af de 2 Kræfter D og M , af hvilke D gaar vinkelret paa Fartøjets Bevægelsesretning og M gaar parallelt med Bevægelsesretningen og er modsat rettet. D er den drejende Kraft, idet den vil søge at tvinge Fartøjets Agtrende mod Bagbord; Stævnen vil alt-

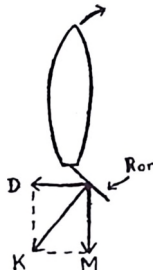

Fig. 2.

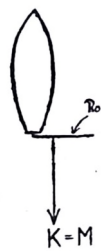

Fig. 3.

*) Pilen viser den Retning, Kraften virker i, og dens Længde er et Maal for Kraftens Størrelse.

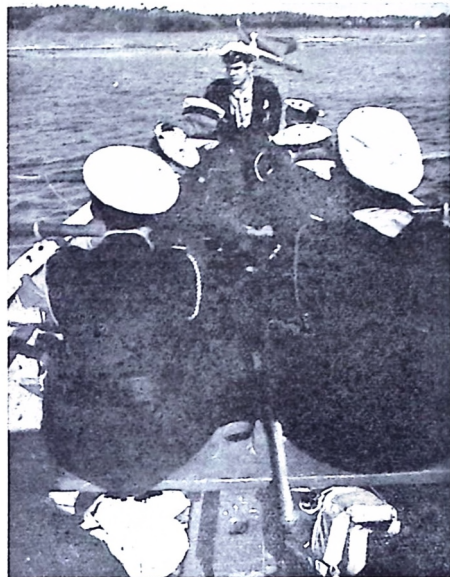
saa svinge ud til Styrbord og hele Skibet dreje Styrbord over. M er den Modstand mod Skibets Fremdrift, der opstaar, naar der gives Ror. En Sammenligning mellem Fig. 1 og Fig. 2 vil gøre det indlysende, at jo større Rorvinklen bliver, des større bliver M i Forhold til D; lægges Roret tværs, er $M = K$ (Fig. 3). Der bliver altsaa ikke noget tilovers til D: Roret gør stor Modstand, men er praktisk talt uden drejende Virkning. *Det gunstigste Forhold mellem D og M faas ved en Rorvinkel paa ca. 35°, at give mere Ror vil kun hæmme Fartøjets Fart uforholdsmæssigt uden at lette Drejningen.*

Næste Gang skal vi se paa Rorets Virkning under Sakning.

Poul Galle.

Søspejdernes Uniformer

Søndag den 28. Oktober var alle Divisions-Søspejder-Assistenterne samlet til Møde i København. Det fremgik af Divisions-Assistenternes Beretninger, at der er god Gang i Arbejdet over hele Landet. Alle kunde de tale om øget Tilgang og godt Humør. Foruden mange Ting af Betydning for Søspejderbevægelsen i Danmark talte man ogsaa om Uniformsspørgsmaalet, og man enedes om at indstille til Bestyrelsen at gøre en Tilføjelse til Uniformsreglementet for Søspejderne gaaende ud paa, at Søspejderne fra den 1. April til den 1. Oktober skal bære korte Benklæder, naar de er i Land. Naar de om Bord, er Paa-kledningen fri.

Med Peter i Hovedrollen (fortsat)

skede Peter triumferende: »Nu sidder du i Saksen, din Slubbert!«

»Hm, — æh, det var jo et morsomt Stykke,« begyndte Hr. Berg, »og den unge Hr. Peter er jo ikke kedelig med en Vandslange i Haanden.« Han fortalte om Formiddagens Styrttebad.

»Men lad os holde os til Sagen.« Tropsføreren var alt for høflig mod Banditten, tænkte Peter ærgerlig. »De var altsaa ude i Billetkontoret?«

»Hvor — hvor ved De det fra?« Hr. Berg begyndte at se forbavset ud.

Tropsføreren viste ham Budskabet fra Det mytiske X.

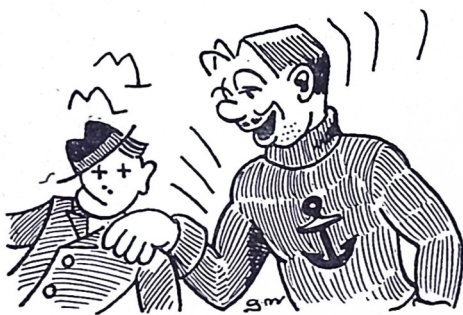
»Naa, ja ja, saa maa jeg vel hellere tilstaa. De forstaar, jeg er jo gammel Spejderfører, og har stadig en Del Interesse for Sagen, og Hr. Mørch sagde, at man burde støtte Troppen — og saa syntes jeg, at jeg havde Raad til — æh... altsaa jeg listede ud i Billetkontoret, og da der ikke var nogen derinde, og Pengeskassen stod paa Bordet, puttete jeg 100 Kr. i den. Men det skulde være ganske anonymt!«

»Ja, men jeg synes dog, jeg maa have Lov at takke Dem. Da jeg saa denne mærkelige Skrivelse og fandt, at der var 100 Kr. for meget i Kassen, saa...«

»Nej, nej,« lo Hr. Berg, »det skal være ganske anonymt. Skriv i Deres Regnskab: Gave 100 Kr., og glem mig!«

»Glemme!« rasede Peter uden for Døren, »ja, det kan han sagtens, for han har faaet sine 100 Stærke; men min Førmær er roget!«

Og overvældet af Erindringen om denne forfærdelige Aften, listede Peter i Seng. Han vilde aldrig være Brandmand mere!

Dav's Karl...

Min Ven Jensen gik en Dag hen ad Gaden, da en tung Haand ramte hans Skulder, saa han næsten sank i Knæ, mens en Mand oprømt sagde: »Davs, Karl!«

Jensen svarede fornærmet: »Jeg hedder ikke Karl. Og De skal ikke slaa mig saadan paa Skulderen.«

»Naa-aah, jeg maa da selv bestemme, hvordan jeg vil slaa min Ven Karl paa Skulderen!«

GAMLE RAVN fortæller

om Boksning...

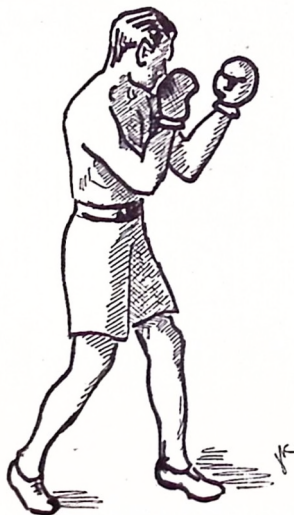
»The noble art of self-defence« — Selvforsvarets ædle Kunst, kalder Englænderne Boksning, som indtager en fremtrædende Plads i de engelske Kostskolers Sportsprogram. Og det er heller ingen Skade til at kende lidt nærmere til Boksning; man kan komme ud for Tilfælde, hvor man har Brug for at kunne slaa fra sig, ligesom Boksning iøvrigt udvikler gode Egenskaber — Mod, Snarraadighed, Tapperhed o. s. v.

At give skriftlig Vejledning i, hvordan man lærer at bokse, er vanskeligt — man skal helst lære det ved personlig Instruktion — saa det kan kun blive til nogle faa Grundregler her.

1. Boksestillingen.

Stil dig 1 m fra et stort Spejl, træd et lille Skridt skraat bagud til højre med højre Fod. Drej venstre Fods Taaspids lidt til højre og hvil paa hele venstre Fodsaal, løft højre Hæl lidt fra Gulvet og bøj lidt i Knæet. Dette er Grundstillingen for Benene. Du maa ikke staa plantet fast, trip lidt frem og tilbage og til Siderne, men bevar Grundstillingen, saaledes at der ikke bliver mindre Afstand mellem Fødderne — hvis du nemlig faar et Stød, mens du har Fødderne tættere sammen, mister du lettere Balancen.

Nu runder du Ryggen ganske lidt og trækker Hagen ind til venstre Skulder, mens du ser dig selv i Øjnene i Spejlet. Venstre Skulder trækker du lidt op og frem, saa den dækker for Hage og Bryst. Knyt venstre Haand (gem ikke Tømmelfingeren under de andre Fingre, det er den sikre Forstuvning og rund Haandryggen let.

Bøj venstre Arm i Albuen som et V saaledes at Overarmen ligger ind mod Siden af Brystkassen. Vend Haandryggen ind mod Spejlet. Nu løfter du højre Haand og lægger Ryggen af Haanden (ikke knyttet) imod Hagen og Mundens venstre Side, saa Haanden beskytter dit Underansigt. Træk højre Albue hen foran Solar plexus (det øverste af det bløde Mellemgulv — et meget saarbart Sted, bliver man ramt eftertrykkeligt dér i et ubevogtet Øjeblik, falder man sammen som en Karklud).

Se nu dig selv i Øjnene og dans lidt rundt foran Spejlet. Det er af mægtig Betydning at have et godt »Benarbejde«. Du vil lægge Mærke til, at selv om du ser paa dine Øjne i Spejlet, kan du følge enhver Bevægelse, som dit Spejlbillede gør. Husk det altid, se Modstanderen i Øjnene!

Lad os nu se lidt paa Stodene. Det er bedst at øve sig med en Kammerat, saa lærer man bedre baade Angreb og Forsvar. Naar I over jer, er det ikke for at slaa hinanden ud, men for at lære Boksestodene. Derfor skal I ikke tæve løs paa hinanden, men støde varsomt og hensynsfuldt. Stop et Par Vanter ud med Lømmetørklæder eller vildt et Halstørklæde om hver Haand.

2. Lige venstre.

I staa'r begge overfor hinanden i Angrebsstillingen med et Par Skridts Mellemrum. I aftaler, hvem der skal være Angriber (ham kalder vi A) og hvem Forsvarer (F).

A sætter af med højre Fod og flytter venstre (kun venstre!) Fod et Skridt frem. Samtidig støder han hurtigt venstre Næve lige ud mod F's Hagespids, idet han skruer Næven, saa at Haandryggen vender opad — samtidig hugger han Overkroppen lidt fremad — nedad til højre for at faa Kraft i Stødet. Og lige saa hurtigt som han angreb, trækker han sig atter tilbage til Udgangsstillingen, idet venstre Fod sætter af og flytter tilbage til sin gamle Plads.

F parerer A's Angreb ved ogsaa at støde lige venstre, men uden at flytte nogen af Fødderne: Med højre Haand dækker F for sin Hage og søger at opfange A's Venstrestød; samtidig stopper han A's Angreb ved at ramme A paa Hagespidsen ved en lige venstre.

Denne Parade kaldes Stoppestød.

3. Lige højre.

A starter fra Grundstillingen. Paa samme Tid og lynhurtigt udføres en Række forskellige Bevægelser:

A sætter af med højre Fod og flytter venstre (kun venstre!) et Skridt frem. I det han fører venstre Skulder lidt skraat fremad—nedad, støder han højre Knytnæve lige frem mod F's Hage, samtidig med at han dækker sit Underansigt ved at holde venstre Haandryg op foran sin Hage og Mund. Hele Kroppens Vægt skal kunne lægges i Slaget. I det Øjeblik, da A's højre rammer F,

Det nye Duelighedstegn SKILØBER

Nedenfor bringer vi Kravene til Korpsets nyinstiftede Duelighedstegn SKILØBER, som enhver rask Spejder, maa se at, komme i Besiddelse af

Spejderen skal

- 1) *Langrend*: foretage 5 km's Skiløb paa mindre end 40 Min. for Spejdere under 14 Aar. 7½ km's Skiløb paa mindre end 55 Min. for Spejdere over 14 Aar. Ruten skal gaa gennem kuperet Terræn og maa ikke krydse sig selv, og den samme Strækning maa ikke gennemløbes flere Gange.

Skiteknik:

- 2) *Vendinger*: kunne: a. Trampvending, b. Staaende Hopvending, c. Lapkast.
- 3) *Opad*: a. Saxning, b. Trappetripning.
- 4) *Nedad*: a. Smalsporet Nedfart i Faldlinien (i Fremvægt med førende Ski og rolige Stave) afsluttet med Trampesving,

- b. Totalopbremsning til Mærke med Snejlov eller Stoppesving,
- c. Nedfart gennem to blinde Porte og en kort Vertikal i nævnte Rækkefølge for Spejdere under 14 Aar i fri Løbemaade, for Spejdere over 14 Aar ved Stemsving eller Parallelsving.

Det forventes, at der til disse Prøver vælges en Bakke af passende Længde og Fald.

Blinde Porte er anbragt saaledes, at de ikke kan gennemløbes i ret Linie fra Start eller Port.

Kort Vertikal er to tætstaaende Porte i Faldlinien. Alle 4 Porte skal hver have en Bredde af 1½ Skilængde.

- 5) *Behandling af Rekvizitterne*:

Vide:

- a) hvorledes man smører til Tø, Frysepunkt og Frostvejr,
- b) hvorfor og hvorledes man grundvaller,
- c) hvorledes Lædertøjet paa Bindinger, Stave og Støvler passes,
- d) hvorledes Ski og Stave spændes sammen til Transport og Opbevaring.

skal der være en buet Linie hele Vejen fra højre Fodspids op gennem højre Ben, Kroppen, gennem højre Skulder og ud til højre Næve. — I samme Sekund, som Stødet rammer, ryger A tilbage i Dækstillingen.

F parerer dette Angreb paa samme Maade som ved lige venstre, altsaa ved et Stoppestød.

4. Dyb lige venstre.

Udføres paa samme Maade som alm. lige venstre, blot at man river højre Skulder dybere ned og støder efter F's solar plexus, altsaa lidt under Brystbenet. F parerer med et Stoppestød, dog at han i Stedet for at dække sin Hage hurtigt lægger højre Haandflade ned paa solar plexus, saa at den tager af for A's Stød. Stram samtidig Musklerne i Mellemgulvet, saa gør A's Stød ingen Virkning.

5. Dyb lige højre.

Udføres som alm. lige højre, men mod F's solar plexus. F parerer som ved 4.

6. Hook.

Hook er en Parade, som bruges af F i Stedet for Stoppestød. Lad os tænke os, at A støder lige venstre efter F's Hage. I Stedet for at stoppe A med et Stoppestød og opfange hans lige venstre med højre Haand, dukker F sig hurtigt, saa at A's Næve ramler hen over ham. I det F bøjer sig, drejer han venstre Skulder lidt tilbage, bøjer venstre Albue i ret Vinkel og holder den godt ud til Siden, og inden A faar trukket sig tilbage, sætter F ind med venstre Fod, drejer i Hofterne og fuldkommen stivnet i venstre Skulder og Albulen knalder han sin venstre Næve ind paa A's Kæbe (forsigtig!!).

A parerer dette Modangreb ved at flytte sin højre Haand fra Hagespidsen og lægge Haandfladen mod højre Kind og derved dække for Kæben.

7. Uppercut.

Kan bruges af F ligesom Hook, naar A er tæt inde paa Livet. Har A f. Eks. angrebet med lige venstre eller højre, dukker F i Stedet for at stoppe A, bøjer højre Albue stærkt, saaledes at Haandryggen vender ind mod A og de bojede Fingre ind mod ham selv, sætter fra med begge Ben og støder Knoerne lige i Vejret op mod A's Hagespids og springer straks tilbage i Dækstilling.

— Dette var nogle enkelte Stød. Du og din Kammerat skiftes til at være A og F og øver hvert enkelt Stød omhyggeligt igennem en 30—50 Gange. Til at begynde med med langsomme Bevægelser for at gøre alting rigtigt, senere med Fart og Slag i. Lad nu være med, fordi den anden kommer til at slaa lidt haardere en enkelt Gang, selv at slaa endnu haardere næste Gang, ellers ender det med, at I gaar i Gulvet begge to — det er Øvelse, ikke Kamp.

Naar I har lært de enkelte Stød, kombinerer I to—tre o.s.v. ad Gangen, f. Eks. lige venstre — lige højre, eller lige venstre — dybhøjre, eller lige venstre — lige højre — dyb venstre o.s.v.

Og naar I mener at kunne Stødene tilstrækkeligt godt, laver I fri Boksning, hvor I angriber og parerer paa eget Initiativ.

Der er visse Ting, man ikke gør: Man slaaer ikke under Bæltetestedet eller i Ryggen og Nakken, man holder ikke fast i Modstanderen. Man slaaer med aaben Handske eller Haand, men kun med Knofladerne ved Grunden af Fingrene. Boks fair!

Hellere tabe med Ære end vinde ved ufine Kneb.

Jeg har talt,

Gamle Ravn.

REDAKTIONEN

Korpsets Styrkeliste foreligger nu, og Magasinet har overladt den 8 Sider, for at I kan studere den næmre og se, om ikke nogen af Jer har været for forsigtige med at lukke op for nye Drenge i Patruljerne. Det er jo ikke i alle Troppes, at Spejderne har »tvunget« Førene til at starte nye Troppes!

Æressiden

har vi heldigvis maattet lave om! Hvadenten det nu er den særlige Parade i Korpslejren, der har vækket slumrende Kræfter i Jer, eller der er andre Grunde, saa viser især Antallet af Væbnere en stor og glædelig Opgang, saa at vi herefter bringer Navnene »omløbende«, som det hedder i Fagsproget.

Tropsbladene

bliver nu indsendt i store Mængder, saa at vi har en god Kontakt med Jeres Troppes og Flokke. Det er imidlertid som om Korrespondenterne har indskrænket deres Virksomhed, og det er ganske misfor-

Tju, Klaus!

Ja, I maa undskyldte, men altfor nærgaaende »Medarbejdere« maa vi modarbejde.

staaet: vi maa ogsaa have fri-ske Beretninger om, hvad I har bedrevet — med gode Fotos eller kvikke Illustrationer. Men nu ikke mere om Sommerlejrene sidste Aar. — det er de seneste Begivenheder, vi gerne læse om. (En Undtagelse er Horruserne i dette Nummer, hvis gode Idé bør komme flere til gode). Altsaa: Skriv, tegn, knips — og send ind.

Moe.

MENUKORT

14 Oktober 1945

Dagens Ret

Hunters Stew à la nature incl Kaffe med Brød 15 g Smør Kr. 2.50

à la carte Retter

Mulquagen-Beuf avec pommes de terre Kr. 0.50

Beuf à la brigand gratis

Tawanna Kød Kr. 0.25

Ristet Torsk Kr. 0.25

Mesterkokkens Specialiteter

SPIDSTEGT DUE à la SCOUT

Kr. 0.50 pr Mundfuld

FRANSKRØD MED INDBAGT SPEJLÆG

(15 g Smør) Kr. 0.50

Altid friskbagt Brød

(Smør eller Behag)

Snobrød 0.25

Brød à la B P 0.10

Australian bread 0.25

S ABSALON

Smitte paa Sydals...

Saa vidt vides har Troppen aldrig lagt Beslag paa Pladsen i Bladet. Saa det er vist paa Tide, vi fortæller lidt om os selv.

1. Sydals Trop og Flok er nu snart 2 Aar. Vi har 18 Spejdere (og Skovmænd) og 16 Ulve.

Troppen har været hæmmet en Del af Føernes skiftevis bratte Afrejser under Besættelsen. Nu gaar alt jævnt og roligt fremad. 5 Spejdere har gaaet 45 km og 10 Ulve 30 km.

Vor første Tropsfest den 10. November gik fint og gav 570 Kr. netto. Heraf dog 150 Kr. til Sydslesvig, lidt Gæld havde vi ogsaa at dække.

— Vort Spejderarbejde har slaaet saa godt an, at en Pige-spejdertrop er paa Trapperne.

Et lille JUBILÆUM

5. Absalon har fornylig fejret sin 10 Aars Fødselsdag paa en ikke helt almindelig Maade.

Vi tog paa week-end til Gribskovhytten. — Lordag Aften hyggede vi os med os selv, og vor gamle T.F. Svend Ranvig fortalte lidt om, hvad der var sket i de 10 Aar.

Saa oprandt Søndagen med »Sommer« og Sol, og med den kom Forældrene. — Kl. 10 startede de fra Lillerød Station inddelt i Patruljer og med Materiale til at fremstille en Patuljestander. Det var ikke kedelige Navne, de fandt paa: Slange-, Edderkoppe- og Kattepatruljer o. l. Var det mon ikke en Idé til et nyt Patuljenavn?

Forældrene tog fat med godt Humør paa Redningsrebekast, wood-craft, Bueskydning og med at sætte Halen paa Grisen!

Sultne og trætte kom Forældrene ved Middagstid til Hytten, hvor hvidhuede Kokke stod parat med Menukortet, der bød paa nogle mere eller mindre primitive Retter. Et drøjt job for Kokkene, — der blev lavet Mad til ca. 75.

Efter at Forældrene havde tomt vore Forsyninger, var det vores Tur til at prøve Kræfter paa et lille Fødselsdagsløb, saavel Ulve som Spejdere.

Den vellykkede Dag sluttede med Kaffeord og Afslutningsparade med Kritik og Præmieuddeling.

(5. Absalon).

Vi ønsker det øvrige Korps, som vi sjældent ser noget til her »aa æ Lan« et godt Nytaar.

(1. Sydals).

1. KL. SPEJDERE

Johan Rantzau: Erik Norgaard, Orla Jensen. 1. Riis Skov: PA Aage Nygaard, PF Palle Bertelsen, Niels W. Jørgensen, PF Poul Bo Christensen. Kong Hans: Ole Kristiansen, Niels Andersen, Jørgen Møller. Robin Hood: PF Jørgen Pedersen, PF Axel Petersen, PF Kjeld Christensen. 1. Sydals: Lytved Larsen. 1. Aabenraa: PF Rudolf Moldt, PF Asger Jensen. — 2. Aabenraa: PF Jens Jørgen Lorentzen, PA Erik Møller. 2. Valdemar Sejrs: PF Leif Petersen.

VÆBNERE

1. Viborg: PF Knud Ramholt. 1. Sønderbro: PF Svend Jørgensen, PF Jørgen Johansen, PF Ernst Hansen. 1. Riis Skov: Ole Krüger, Erik Menved: Sk. Henning Jensen, Sk. Svend V. Bryndum, Sk. Jørn Nissen, Sk. Henning Hoeg, PF Hans Chr. Petersen, PF Tage Hansen, PF Knud Rasmussen. 1. Silkeborg: Bent Skau. Sct. Jacob: PF Adam Hansen, PF Leif Ramsing, PF Niels Scharling. Højbjerg-Skaade: PF Ejnar Juul Rasmussen, PF Kaj Juul Rasmussen, PF Leif Sørensen. 4. Esbjerg: Borge Christensen, PF Georg Albrechtsen, PF Erik Andersen, Erik Helsing. Falkonersp.: PF Bent Petersen, PF Poul Olsen, Robin Hood: PF Axel Petersen, Knud Larsen. 1.

Hjerring: PF Erik Simonsen. Balder: Ole Remholt Oken, Niels Nielsen. 2. Aabenraa: PA Kaj Brundstrup. 2. Valdemar Sejrs: PF Preben Hyldegaard, PF Poul Mikkelsen. 2. Ordrup: Jørgen Holbøll.

RIDDERE

1. Sønderbro: TA Jørgen Petersen. Erik Menved: PF Jørgen Kornvig. Sct. Jacob: Sk. Mogens Bang. 4. Esbjerg: PF Ole Jensen. Falkonersp.: PF Jørgen Falck Larsen. 1. Aabenraa: PF Rudolf Moldt. 2. Valdemar Sejrs: PF Leif Petersen, PA Flemming Valdorf-Hansen. 2. Ordrup: PA Mogens Christensen.

ILDBOR

Juelsminde: Sk. Otto Petersen, Sk. Svend Wendelbo.

VANDRINGER

60 km: 1. Lillerød: Eskil Halberg, Erik Hagerup Nielsen. 5. Absalon: PF Ove Alm, PA Jørgen Sindling Olsen, Cordt Madsen.

100 km: 1. Nørrebro: FF Borge Munck Jensen, PF Niels-Jørgen Caspersen.

mangler — saa kan du ikke hjælpe ham ved at slaa seks forskellige Knob med tilbundne Øjne eller blæse ham ind i hans venstre Øre med Signalthorn, men kun ved at kende lidt til Skomagerarbejde.

En Spejder vil opdage, at hvis han virkelig vil hjælpe andre og gøre sig nyttig, saa maa han kende lidt til hvert og meget af alt, hvad han kan overkomme. Sætningen: »Vid noget om alt og alt om noget«, er god at huske for alle Spejdere.

En Spejder, som virkelig vil

være nyttig, arbejder ihærdigt paa at faa sine Mærker. Han er ivrig efter at faa dem, men endnu ivrigere efter at fortjene dem. Der maa ikke være Tvivl om, at han fortjener de Mærker, han bærer paa sin Arm.

En rigtig Spejder vil ikke blot tage sine Mærker, men han vil ogsaa søge efter Lejlighed til at bruge dem i Praksis, derfor hold Øjnene aabne, hvor I færdes.

(1. Husum).

Hørruskere i Ringsted

Troppen har siden Starten for 2½ Aar siden arbejdet støt og roligt, dens Medlemstal er nu oppe paa 42 Spejdere. I disse Dage har vi startet en Patrulje »Odderne« i en Landsby »Vetterslev«, den er paa 6 Spejdere. Skjalm Hvides Divisionsturnering i Juni vandtes af os som bedste Tropp, vor Uglepatrulje var ogsaa Nr. 1.

Vort aarlige Sct. Georgsløb, hvori deltager alle Byens Tropp, vandtes ogsaa af vore Ugler.

Vi havde 14 pragtfulde Dages Sommerlejr ved Bøged Skov paa Jungshoved Halvo; der var bl. a. Ekspedition til en ubeboet Ø, man vadede over og hjem. — Vi havde 4 dejlige Lejrbaal, hvor Egnens usædvanlig flinke Beboere mødte op i stort Tal.

For at skaffe Penge i vor Troppkasse, var alle Spejdere ude at ruske Hør i noget af Sommerferien hos en Proprietær. Vi ruskede 3 Tønder Land og tjente 540 Kr. til Kassen.

Troppen har i Sommerens og Efteraarets Løb assisteret ved mange Opgaver, saasom Indsamling af Tyskernes Efterlandsskaber, Assistance ved franske og hollandske Børns Ankomst og meget andet.

Nu glæder vi os til at se andre Tropp i Korpslejrten til Sommer.

(2. Valdemar Sejrs).

Om at blæse i Signalthorn og meget andet

Hvis en Mand har brækket et Ben, kan du ikke hjælpe ham ved at vide, hvordan du skal koge Risengrød og lave en Modelflyvehmaskine, som kan bringe ham hjem.

Hvis du opdager, at en af dine Spejderkammerater gaar om paa Gaden med Støvlehele af Læder og Saaler af Kød — fordi denne ret vigtige Del af Støvlerne

...og saa

skal vi allesammen ud og slaa Katten af Tønden!

Duelighedstegn

DET DANSKE SPEJDERKORPS' DEPOT

FJOLSTRÆDE 19, KBHVN. K. — TELF. PALÆ 4526 — 5711

Astronom

Bogbinder

Botaniker

Botaniker

Brandværn

Brandværn

Dyrevne

Dyreven

Dyreven

Dyreven

Dyreven

Elektriker

Elektriker

Modelflyver

Forstmand

Fotograf

Gartner

Falk

Falk

Geolog

Husflidsarbejder

Husflidsarbejder

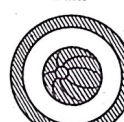
Sløjdarbejder

Sløjdarbejder

Ildrætsmand

Ildrætsmand

Kemiker

Klar dig selv

Lejrkok

Lejrsportsmand

Læderarbejder

Metalarbejder

Musiker

Navigatør

Nødhjælper

Ordonnans

Ordonnans

Pioner

Radiofonist

Sejlsportsmand

Signalgast

Skiløber

Skjald

Sporjæger

Stifinder

Stifinder

Skredder

Svømmer

Svømmer

Svømmer

Tovværksarbejder

Tolk

Vandrør

Vandrør

Vejriagttagør

Zoolog